

עדר:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ״י פ״ו מהלכות
 תרומות הלכה ט:
ח ב מ״י שם הלכה ז:
ט ג מ״י פ״ג מהלכות
 טעם שמי הלכה ד
 סמג לאחין רסד:
ס ד מ״י פ״ו מהלכ׳
 תרומות הלכה ז סמג
 לאחין רט:
סא ה מ״י פ״א מהל׳
 מחוסרי כפרה הלכ׳
 א ופ״ח מהלכות פטויל
 מוקדשין הלכה ד:
סב ו מ״י פ״ב מהל׳
 אסורי ביאה הל׳ ב:

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

הערל פרק שמיני יבמות

אינה בחזוורת. וא"ת תרומה נמי כשיש לה צן אינה בחזוורת וי"ל דלס מת חזומת: **הא** רחין שהור. ואע"ג דבההוא קרא כתיב ועמאח עד הערב איכא למימר דקאי אתרומה וקדשים ומ"מ משמע עד חת סטור: **הוי** אומר זה מעשר. אע"ג דקדשים קלים שוים בכל נפש מתעברא קדשים למימרי לא מישתרי בזה עד למימרי כפרה: **אימא** ה"מ דלאו בר כפרה. אתרומה פריך אלז מעשר כיון דסגי בטבילה בלא הערב שמש ולא צעי שטור לגמרי ה"ה במידי דבר כפרה הוא: **למן** שהרה. דהוה דמי לתכנסא ועולאח לכן או לנת: **הנך** גפישן. ה"מ למימר כרת עדיפא: **מכלל** שהיא

בזרעו של אהרן הוי אומר זו תרומה ואימא
בחזה ושוק *אינה בחזרת תרומה נמי *אינה
בחללה *חללה לאו זרעו דאהרן היא וממאי
דהאי עד אשר יטהר עד דאיכא הערב שמש
אימא עד דמייתי כפרה לא ס"ד דתנא דבי
ר' ישמעאל כוב בעל שתי ראיות ובמצורע
מוסגר הכתוב מדבר דומיא דטמא נפש מה
טמא נפש דלאו בר כפרה הוא הני נמי דלאו
בני כפרה נינהו ואימא הני מילי דלאו בר
כפרה אבל דבר כפרה עד דמייתי כפרה ותו
הא דתנן ⁶:טבל ועלה אוכל במעשר דהעריב
שמשו אוכל בתרומה דהביא כפרה אוכל
בקדשים מנא לן אמר רבא אמר רב חסדא
תלתא קראי כתיבי כתיב ¹:ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הא רחץ
טהור וכתיב ²:ובא השמש וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים וכתיב ³:וכפר עליה הכהן וטהרה
הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה כאן
לקדשים ואיפוך אנא מסתברא תרומה
עדיפא שכן מחפ"ז אדרבה מעשר עדיפא
שכן הד"ס ט"ב אפי' הכי מיתה עדיפא רבא
אמר בלא מיתה עדיפא נמי לא מצית אמרת
אמר קרא נפש איזהו דבר ששוה בכל נפש
הוי אומר זה מעשר ואכתי הני מילי היכא
דלאו בר כפרה אבל היכא דבר כפרה עד
דמייתי כפרה אמר אביי תרי קראי כתיבי
ביולדת כתיב ⁴:עד מלאת ימי טהרה כיון
שמלאו ימיה טהרה וכתיב וכפר עליה הכהן
וטהרה הא כיצד כאן לתרומה כאן לקדשים
ואיפוך אנא מסתברא קדש חמור שכן
פנעקכ"ס אדרבה תרומה חמורה שכן
מחפ"ז הנך נפישן רבא אמר בלא הנך
נפישן לא מצית אמרת אמר קרא וכפר עליה
הכהן וטהרה ⁵:מכלל שהיא טמאה ואי ס"ד
בקדשים איקרי כאן ⁶:והבשר אשר יגע בכל
טמא לא יאכל אלא שמע מינה בתרומה
מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי ומי
מצית אמרת תרומה כתיבא הכא והתניא ⁷
דבר אל בני ישראל ואין לי אלא בני ישראל
גיורת ושפחה משוחררת מנן תלמוד לומר
אשה ואי סלקא דעתך בתרומה גיורת ושפחה
בנות מיכל תרומה נינהו אמר רבא ולא
והכתיב

קודם ומקדם אהדי לא הוה גמרינן להכי ו"א" ולישמוק מוטרסה דהכא ומלא יחללו דוחסין ועילף קדש ועבודה מדליקורו טמאים לענינן ביאת מקדש ואר"י דאי לאו קראי דהכא לא הוה דרשינן התם טמא יהיה לרבות טבול יוס כו' אלף הוה מוקמין לא דרשנא אחריתי: **קריי באן ובהשאר אשר ינע בכב שפא בוי'**. תימנה לר"י דה"ל למימר קרייב אשר ינע וטומאתו עליו ותרמנה דבטומאת הגוף **ו** קיימין וי"ל דלרבותא נקטיה דאפילו טומאת גשר איכא: **וישפחה מנין**. אית ספרים דגרסי משוחררת וכן משוחררת בת מיכל תרומה היא אם היא של כהן ומיהו שאינה קלה: לקח שפחה משוחררת וילדה אלולו זהו יליד בית שנימול לה: קמחא דכריתות (דף י:.) גמי תנן וכן שפחה דמצינא קרבן וט בין אינה משוחררת מנין ת"ל אשה ומיהו תימנה היכי מיהו וילדה שאינה משוחררת אחי' לא לה מלפא דרמשען בבית סוגיא דלא כרבי שמעון דשרי לעיל בפרק הבן

צוֹת דָּאִילוּ קִדְשֵׁי קִדְשִׁים הַיְתִימִים
הַכּוֹהֵנִ: וְאִימָא ^(ה) חוּה וּמִק. דְּשִׁלְמִים
דְּכַמְסוּ (וּקְרָא י) אֶתָּה וּבְנִיךְ וּבְנוֹתֶיךָ
שׁ מִשְׁמֵי דְקִדְשֵׁי יְנִיחוּ אֶלְלָה תְּרוּמָה
לָא: וּמִשְׁנֵי יוֹסֵא חֻרְוִית. בַּת כֶּהֱן
אֶלְמָנָה מִיִּשְׂרָאֵל חֻרְע אִין לֵה דְאִמֵּר
בְּפִרְק אֶלְמָנָה (לְעִיל ס:). כִּסְהִיא חֻרְוִית
חֻרְוִית לְתִרְוּמָה וְאִין חֻרְוִית לְחוּה
וּמִק: וּמִמָּאִי דִהֲאִי עַד אֲשֵׁר יִטְהַר
עַד דְּעִיבֵי הַעֲרִב שְׁמֵא. וְתוּ לֵאמֹר
לְאִמֵּר לְעִיל [ע"א] מִחוּסָּר כְּפוּרִים כִּסְהִיא
בְּתִרְוּמָה: וּז בְּעַל שְׁמֵי רִאיוֹת.

מגילה (דף ת.) מנה הכתוב שמים ווקראו עמא שלש וקראו עמא הא כיילד שמים לטומאה ולשל לקרבן. וטעור מתוך הסגר לטהור מתוך ההחלטת אלא תגלחת וצפרים וכיון דתגלחת ליכא קרבן נמי ליכא דזהדי ותגלחת כחייב קרבן: אכל דבר כפרה. כיון דז בעל שלש ראיות ומאורע מוחלט: ה"ס ט"ז. הבאת מקום וידוי אסור לאונן ולצער ממנו בטומאה וזכוכלו בטומאת עמלו לוקה חייב וצביעור. ה' הבאה ד' וידוי ס' אסור לאונן ט' טומאה ד' ציעור וכולהו ליתנהו בתרומה: אמר קרא נפש.

בפרק זה נדון כיצד נבנה המערכת. המערכת בנויה על בסיס של שני מודולים: **מחשב** ו**משתמש**. המשתמש יכול לבצע פעולות כמו: **הוספה**, **הסרה**, **עדכון** ו**הצגה** של מידע. המחשב אחראי על **אחסון** המידע ו**העברתו** למשתמש. המערכת בנויה על בסיס של שני מודולים: **מחשב** ו**משתמש**. המשתמש יכול לבצע פעולות כמו: **הוספה**, **הסרה**, **עדכון** ו**הצגה** של מידע. המחשב אחראי על **אחסון** המידע ו**העברתו** למשתמש.

גליון הש"ס

חללה לאו זרעו
ההרן. עי' קדושין דף סו
ב תוס' ד"ה ולזרעו:

הגהות הב"ד

מא בחזה ובשוק
ללמים הניתנים לכהנים
ואכלים: (3) תום
ה מכלל וכו' וקרא
לקדשים לא יאכל עד
ר יעזר: (2) ד"ה קרי
וכו' קיימינן וי"ל:

והכתיב